

γέγηθε κνισκομένη καὶ ὑποπιμπλαμένη τῶν γενέσεων.
 εἰκὼν γάρ ἐστιν οὐσίας <ἡ> ἐν ὕλῃ γένεσις καὶ μίμημα
 373 τοῦ ὄντος τὸ γινόμενον. | (54.) ὅθεν οὐκ ἀπὸ τρόπου
 μυθολογοῦσι τὴν Ὀσίριδος ψυχὴν αἰδίον εἶναι καὶ ἄφθαρ-
 5 τον, τὸ δὲ σῶμα πολλάκις διασπᾶν καὶ ἀφανίζειν τὸν
 Τυφῶνα, τὴν δ' Ἴσιν πλανωμένην καὶ ζητεῖν καὶ συναρ-
 μόπτειν πάλιν. τὸ γὰρ ὄν καὶ νοητὸν καὶ ἀγαθὸν φθορᾶς
 καὶ μεταβολῆς κρεῖττόν ἐστιν· ἃς δ' ἀπ' αὐτοῦ τὸ αἰσθη-
 τὸν καὶ σωματικὸν εἰκόνας ἐκμάττεται καὶ λόγους καὶ
 10 εἶδη καὶ ὁμοιότητος ἀναλαμβάνει, καθάπερ ἐν κηρῶ
 σφραγιδες οὐκ αἰεὶ διαμένουσιν ἀλλὰ καταλαμβάνει τὸ
 ἄτακτον αὐτὰς καὶ ταραχῶδες ἐνταῦθα τῆς ἄνω χώρας
 ἀπεληλαμένον καὶ μαχόμενον πρὸς τὸν Ὀρον, ὃν ἡ Ἴσις
 B εἰκόνα τοῦ νοητοῦ κόσμον αἰσθητὸν ὄντα γεννᾷ· διὸ καὶ
 15 δίκην φεύγειν λέγεται νοθείας ὑπὸ Τυφῶνος, ὡς οὐκ ὢν
 καθαρὸς οὐδ' εἰλικρινῆς οἶος ὁ πατήρ, λόγος αὐτὸς καθ'
 ἑαυτὸν ἀμιγῆς καὶ ἀπαθής, ἀλλὰ νενοθευμένος τῇ ὕλῃ
 διὰ τὸ σωματικόν. περιγίνεται δὲ καὶ νικᾷ τοῦ Ἑρμοῦ,
 τουτέστι τοῦ λόγου, μαρτυροῦντος καὶ δεικνύοντος, ὅτι
 20 πρὸς τὸ νοητὸν ἢ φύσις μετασχηματιζομένη τὸν κόσμον
 ἀποδίδωσιν. ἡ μὲν γὰρ ἔτι τῶν θεῶν ἐν γαστρὶ τῆς
 Ῥέας ὄντων ἐξ Ἴσιδος καὶ Ὀσίριδος λεγομένη γένεσις
 Ἀπόλλωνος αἰνίττεται τὸ πρὶν ἐκφανῆ γενέσθαι τόνδε
 τὸν κόσμον καὶ συντελεσθῆναι τῷ λόγῳ τὴν ὕλην
 C ἰφύσει ἐλεγχομένην ἐπ' αὐτὴν ἀτελῆ τὴν πρώτην γένεσιν
 26 ἐξενεγκεῖν· διὸ καὶ φασὶ τὸν θεὸν ἐκεῖνον ἀνάπηρον ὑπὸ
 σκότῳ γενέσθαι καὶ πρεσβύτερον Ὀρον καλοῦσιν· οὐ γὰρ
 ἦν κόσμος, ἀλλ' εἰδωλόν τι καὶ κόσμου φάντασμα μέλ-